

41998A0123(01)

23.1.1998.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

C 24/2

KONVENCIJA,**kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību**

Šīs konvencijas AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES, Eiropas Savienības dalībvalstis,

ATSAUCOTIES uz Eiropas Savienības Padomes 1997. gada 18. decembra Aktu,

ATGĀDINOT vajadzību stiprināt saistības Konvencijā par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību, kas parakstīta 1967. gada 7. septembrī Romā,

UZSKATOT, ka Kopienas muitas teritorijā, it īpaši iebraukšanas un izbraukšanas punktos, muita atbild par to, lai tiktu novērsti, izmeklēti un pārvarēti ne tikai Kopienas noteikumu pārkāpumi, bet arī valstu noteikumu pārkāpumi, jo īpaši gadījumi, kas paredzēti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 36. un 223. pantā,

UZSKATOT, ka visdažādākās kontrabandas pieaugums nopietni apdraud cilvēku veselību, tikumību un drošību,

UZSKATOT, ka ir jāregulē īpašas sadarbības formas, kas paredz pārrobežu pasākumus ar nolūku novērst un izmeklēt gan dalībvalstu tiesību aktu, gan Kopienas muitas noteikumu pārkāpumus un saukt pie atbildības par to izdarišanu, un ka šādi pārrobežu pasākumi vienmēr jāveic saskaņā ar likumības principu (saskaņā ar attiecīgajiem likumiem, kas piemērojami dalībvalstī, kurai lūgta palīdzība, un minētās dalībvalsts kompetento iestāžu rīkojumiem), subsidiaritātes principu (šādi pasākumi uzsākami tikai tad, kad ir skaidrs, ka nav piemēroti mazāka mēroga pasākumi) un proporcionalitātes principu (pasākuma mērogs un ilgums nosakāms pēc tā, cik nopietns ir domājamais pārkāpums),

PĀRLIECĪBĀ, ka ir jāstiprina muitas pārvalžu sadarbība, nosakot procedūras, pēc kurām muitas pārvaldes var pieņemt kopīgus lēmumus un apmainīties ar datiem par nelikumīgas tirdzniecības darbībām,

PATUROT PRĀTĀ, ka ikdienas darbā muitai jāpiemēro gan Kopienas, gan valstu noteikumi un ka tāpēc noteikti jāgādā, lai abēji noteikumi par savstarpēju palīdzību un sadarbību iespējami drīz attīstītos līdztekus,

IR VIENOJUŠĀS PAR ŠĀDIEM NOTEIKUMIEM.

I SADAĻA

— sauktu pie atbildības un sodītu par Kopienas un valstu muitas noteikumu pārkāpumiem.

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Piemērošanas joma

1. Neskarot Kopienas kompetenci, Eiropas Savienības dalībvalstis cita citai sniedz savstarpēju palīdzību, un to muitas pārvaldes savstarpēji sadarbojas, lai:

— novērstu un atklātu valstu muitas noteikumu pārkāpumus

un

2. Neskarot 3. pantu, šī konvencija neiespaido noteikumus, kas piemērojami attiecībā uz savstarpēju palīdzību krimināllietās, kuru cita citai sniedz tiesu iestādes, labvēlīgākus noteikumus divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos starp dalībvalstīm, kas reglamentē 1. punktā paredzēto sadarbību starp muitas iestādēm vai citām dalībvalstu kompetentām iestādēm un pasākumus šajā pašā jomā, kas apstiprināti, pamatojoties uz vienotu likumu vai īpašu sistēmu, kas paredz savstarpējas palīdzības pasākumu savstarpēju piemērošanu.

2. pants

Pilnvaras

Muitas pārvaldes piemēro šo konvenciju, atbilstīgi valsts noteikumiem ievērojot tām piešķirto pilnvaru robežas. Nekas šajā konvencijā nav interpretējams tā, ka ļautu ietekmēt pilnvaras, kas saskaņā ar dalībvalstu noteikumiem piešķirtas muitas pārvaldēm šīs konvencijas kontekstā.

3. pants

Nostāja sakarā ar palīdzību, ko cita citai sniedz tiesu iestādes

1. Šī konvencija attiecas uz savstarpēju palīdzību un sadarbību, izmeklējot krimināllietas sakarā ar valstu un Kopienas muitas noteikumu pārkāpumiem, kas ir palīdzības pieprasītājas iestādes piekritībā, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts noteikumiem.

2. Ja krimināllietas izmeklēšanu veic vai vada tiesu iestāde, tā nosaka, vai savstarpējas palīdzības vai sadarbības pieprasījumus minētajā sakarā iesniedz saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami savstarpējai sadarbībai krimināllietās, vai saskaņā ar šo konvenciju.

4. pants

Definīcijas

Šajā konvencijā lietotas šādas definīcijas:

1. "Valsts muitas noteikumi" – visi kādas dalībvalsts normatīvie un administratīvie akti, kuru piemērošana pilnīgi vai daļēji ir šīs dalībvalsts muitas pārvaldes kompetencē, par:

— pārrobežu preču satiksmi, uz ko attiecas aizliegumi vai ierobežojumi, jo īpaši saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 36. un 223. pantu,

— nesaskaņotiem akcīzes nodokļiem.

2. "Kopienas muitas noteikumi":

— tādu Kopienas noteikumu un saistīto izpildes noteikumu kopums, kuri reglamentē tādu preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu un klātbūtni, kuras tirgo starp dalībvalstīm un

trešām valstīm, kā arī starp dalībvalstīm, ja runa ir par precēm, kam nav Kopienas statusa Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 9. panta 2. punkta izpratnē, vai precēm, uz ko attiecas papildu pārraudzība vai pārbaudes nolūkā konstatēt to Kopienas statusu,

— Kopienas līmenī saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku pieņemtu noteikumu kopums un īpaši noteikumi, kas pieņemti attiecībā uz precēm, kuras iegūtas, pārstrādājot lauksaimniecības produktus,

— tādu noteikumu kopums, kuri Kopienas līmenī pieņemti attiecībā uz akcīzes nodokļiem un pievienotās vērtības nodokli, kas jāsamaksā, preces ievadot, un valstu noteikumi, kas tos īsteno.

3. "Pārkāpums" – darbības, kas ir pretrunā valsts vai Kopienas muitas noteikumiem, tostarp:

— līdzdalība šādos pārkāpumos vai mēģinājumi tos izdarīt,

— līdzdalība noziedzīgā organizācijā, kas izdara šādus pārkāpumus,

— no šajā punktā minētajiem pārkāpumiem iegūtas naudas mazgāšana.

4. "Savstarpēja palīdzība" – savstarpējas palīdzības sniegšana muitas pārvalžu starpā, kā paredzēts šajā konvencijā.

5. "Palīdzības pieprasītāja iestāde" – tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kura pieprasa palīdzību.

6. "Pieprasījuma saņēmēja iestāde" – tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai pieprasa palīdzību.

7. "Muitas pārvaldes" – dalībvalstu muitas iestādes, kā arī citas iestādes ar tiesībām piemērot šās konvencijas noteikumus.

8. "Personas dati" – visa informācija par identificētu vai identificējamu fizisku personu; personu uzskata par identificējamu, ja šo personu var tieši vai netieši identificēt cita starpā ar identifikācijas numuru vai vienu vai vairākiem īpašiem elementiem, kas raksturo viņa vai viņas fizisko, fizioloģisko, psiholoģisko, ekonomisko, kultūro vai sociālo identitāti.

9. "Pārrobežu sadarbība" – muitas pārvalžu sadarbība, kas sniedz pāri dalībvalsts robežas.

5. pants

Galvenās koordinējošās struktūrvienības

1. Dalībvalstis izraugās no savām muitas iestādēm galveno struktūrvienību (koordinējošo struktūrvienību). Neskarot 2. punktu, tā atbild par to, lai tiktu saņemti visi savstarpējas palīdzības pieprasījumi saskaņā ar šo konvenciju, un par savstarpējas palīdzības koordinēšanu. Šī struktūrvienība atbild arī par sadarbību ar citām iestādēm, kas iesaistītas palīdzības pasākumā saskaņā ar šo konvenciju. Dalībvalstu koordinējošās struktūrvienības savā starpā nodibina vajadzīgos tiešos sakarus, jo īpaši gadījumos, kas paredzēti IV sadaļā.

2. Galveno koordinējošo struktūrvienību darbība nenozīmē, ka nav iespējama, jo īpaši ārkārtas gadījumos, tieša sadarbība starp dalībvalstu muitas iestāžu citiem dienestiem. Efektivitātes un konsekvences nolūkiem šīm galvenajām koordinējošajām struktūrvienībām dara zināmas visas darbības, kas saistītas ar šādu tiešu sadarbību.

3. Ja muitas iestāde nav kompetenta izskatīt pieprasījumu vai ir kompetenta to izskatīt daļēji, galvenā koordinējošā struktūrvienība pieprasījumu nosūta kompetentajai valsts iestādei un informē pieprasītāju iestādi par to, ka ir šādi rīkojusies.

4. Ja pieprasījumu nevar apmierināt juridisku vai objektīvu iemeslu dēļ, koordinējošā struktūrvienība to nosūta atpakaļ pieprasītājai iestādei, paskaidrojot, kāpēc pieprasījumu nevar izskatīt.

6. pants

Sadarbības koordinatori

1. Dalībvalstis savā starpā var slēgt nolīgumus par sadarbības koordinatoru apmaiņu uz ierobežotu vai neierobežotu laiku un ar nosacījumiem, par kuriem panākta savstarpēja vienošanās.

2. Uzņēmējā valstī sadarbības koordinatoriem nav nekādu intervences pilnvaru.

3. Lai sekmētu sadarbību dalībvalstu muitas pārvalžu starpā, ar dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišanu vai pēc to pieprasījuma sadarbības koordinatoriem ir šādi pienākumi:

- veicināt un paātrināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm;
- sniegt palīdzību tādu lietu izmeklēšanā, kas attiecas uz viņu dalībvalsti vai dalībvalsti, kuru viņi pārstāv;

c) sniegt palīdzību, izskatot palīdzības lūgumus;

d) konsultēt uzņēmēju dalībvalsti un sniegt tai savu palīdzību pārrobežu darbību sagatavošanā un veikšanā;

e) veikt visus citus pienākumus, par kuriem dalībvalstis var savstarpēji vienoties.

4. Dalībvalstis var divpusēji vai daudzpusēji vienoties par sadarbības koordinatoru kompetenci un atrašanās vietu. Sadarbības koordinatori var arī pārstāvēt vienas vai vairāku dalībvalstu intereses.

7. pants

Pienākums pierādīt personību

Ja vien šajā konvencijā nav noteikts citādi, pieprasītājas iestādes darbiniekiem, kuri atrodas citā dalībvalstī, lai īstenotu šīs konvencijas noteiktās tiesības, katrā brīdī ir jāspēj uzrādīt rakstveida pilnvaras, kas apliecina viņu personību un amata pienākumus.

II SADAĻA

PALĪDZĪBA PĒC LŪGUMA

8. pants

Principi

1. Lai sniegtu palīdzību, kas pieprasīta saskaņā ar šo sadaļu, pieprasījuma saņēmēja iestāde vai kompetentā iestāde, pie kuras tā vērsusies, darbojas tā, it kā darbotos pēc savas ierosmes vai pēc savas valsts iestādes pieprasījuma. Atsaucoties uz lūgumu, tā liek lietā visas savas likumīgās pilnvaras, ko tai dod valsts tiesību akti.

2. Pieprasījuma saņēmēja iestāde šo palīdzību attiecina uz visiem apstākļiem, kam ir kāds pieņemams sakars ar palīdzības pieprasījuma priekšmetu, neprasot tam papildu pieprasījumu. Šādu gadījumā pieprasījuma saņēmēja iestāde vispirms sazinās ar pieprasītāju iestādi.

9. pants

Palīdzības pieprasījumu forma un saturs

1. Palīdzības pieprasījumus vienmēr sastāda rakstveidā. Šādam pieprasījumam pievieno dokumentus, kas ir vajadzīgi šādu pieprasījumu izpildei.

2. Saskaņā ar 1. punktu iesniegtajos pieprasījumos ir šādas ziņas:

- a) pieprasītāja iestāde, kas pieprasa palīdzību;
- b) vajadzīgie pasākumi;
- c) pieprasījuma mērķis un iemesls;
- d) attiecīgie likumi, normatīvie akti un citas atbilstīgās tiesību normas;
- e) cik vien iespējams precīzas un izsmeltošas norādes par fiziskajām un juridiskajām personām, kuras ir šo pētījumu mērķis;
- f) attiecīgo faktu kopsavilkums, izņemot gadījumus, kas paredzēti 13. pantā.

3. Pieprasījumus iesniedz pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodā, kas ir pieņemama šai iestādei.

4. Kad ir vajadzīga steidzama palīdzība, var pieņemt mutiskus palīdzības pieprasījumus, bet tie ir jāapstiprina rakstiski, cik vien drīz iespējams.

5. Ja pieprasījums neatbilst oficiālajām prasībām, pieprasījuma saņēmēja iestāde var prasīt, lai tas tiktu izlabots vai pilnīgots; pa to laiku var sākt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai apmierinātu pieprasījumu.

6. Pieprasījuma saņēmēja iestāde piekrīt tam, ka pieprasījuma apmierināšanas nolūkā tiek piemērota īpaša procedūra, ar noteikumu, ka minētā procedūra nav pretrunā pieprasītājas dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem.

10. pants

Informācijas pieprasījumi

1. Pēc pieprasītājas iestādes pieprasījuma saņēmēja iestāde nosūta tai visas ziņas, kas dod iespēju aizkavēt un atklāt pārkāpumus un saukt pie atbildības par tiem.

2. Nosūtāmā informācija jāpapildina ar ziņojumiem un citiem dokumentiem vai šo iepriekš minēto dokumentu apstiprinātām kopijām vai izrakstiem, kas pamato šo informāciju un ir pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā vai ir izveidoti vai iegūti, lai apmierinātu informācijas pieprasījumu.

3. Pieprasītājai iestādei vienojoties ar pieprasījuma saņēmēju iestādi, pieprasītājas iestādes pilnvaroti darbinieki, ievērojot norādījumus, ko izstrādājusi pieprasījuma saņēmēja iestāde, iegūst 1. punktā paredzēto informāciju no pieprasījuma saņēmējas iestādes dienestiem. Tas attiecas uz visu informāciju, ko iegūst no dokumentiem, kuri ir pieejami minēto dienestu darbiniekiem. Šie darbinieki ir pilnvaroti iegūt minēto dokumentu kopijas.

11. pants

Pieprasījumi veikt novērošanu

Pēc pieprasītājas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde cik iespējams īpaši novēro vai liek īpaši novērot personas, ja ir nopietns pamats aizdomām, ka tās ir pārkāpušas Kopienas vai valstu muitas noteikumus vai veic vai ir veikušas sagatavošanos ar nolūku izdarīt šādus pārkāpumus. Pēc pieprasītājas iestādes pieprasījuma saņēmēja iestāde novēro arī vietas, transportlīdzekļus un preces, kas ir saistītas ar darbībām, kuras var būt pretrunā iepriekš minētajiem muitas noteikumiem.

12. pants

Pieprasījumi veikt izmeklēšanu

1. Pēc pieprasītājas iestādes pieprasījuma saņēmēja iestāde veic vai organizē attiecīgu izmeklēšanu attiecībā uz darbībām, kas ir pārkāpumi vai domājami pārkāpumi, pamatojoties uz aizdomām, kas radušās pieprasītājai iestādei.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde nosūta pieprasītājai iestādei šādas izmeklēšanas iznākus. Regulas 10. panta 2. punktu piemēro pēc analogijas.

2. Pieprasītājas iestādes izraudzīti darbinieki var būt klāt izmeklēšanā, kas minēta 1. punktā. Izmeklēšanu vienmēr veic pieprasījuma saņēmējas iestādes darbinieki. Pieprasītājas iestādes darbinieki pēc savas iniciatīvas nevar uzņemties pieprasījuma saņēmējas iestādes darbiniekiem piešķirtās pilnvaras. Tomēr ar saņēmējas iestādes darbinieku starpniecību un vienīgi nolūkā veikt izmeklēšanu viņiem ir pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami pieprasījuma saņēmējas iestādes darbiniekiem.

13. pants

Paziņošana

1. Pēc pieprasītājas iestādes pieprasījuma saņēmēja iestāde saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, kurā tā atrodas, informē adresātu vai gādā, lai tas tiktu informēts par visiem aktiem vai lēmumiem, kurus izdevušas kompetentās iestādes dalībvalstī, kur atrodas pieprasītāja iestāde, un kuri saistīti ar šīs konvencijas piemērošanu.

2. Paziņojuma pieprasījumiem, kur norāda paziņojamā akta vai lēmuma priekšmetu, pievieno tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kur atrodas pieprasījuma

saņēmēja iestāde, neskarot iepriekš minētās iestādes tiesības atteikties no šāda tulkojuma.

14. pants

Izmantošana par pierādījumu

Iegūtas ziņas, apliecības, informāciju, dokumentus, apstiprinātas kopijas un citus dokumentus, ko saskaņā ar savas valsts likumiem ieguvuši pieprasījuma saņēmējas iestādes darbinieki un kas nosūtīti pieprasītājai iestādei 10.–12. pantā paredzētajos palīdzības gadījumos, kompetentās iestādes dalībvalstī, kur atrodas pieprasītāja iestāde, saskaņā ar valsts tiesību aktiem var izmantot par pierādījumu.

III SADAĻA

SPONTĀNA PALĪDZĪBA

15. pants

Princips

Katras dalībvalsts kompetentās iestādes, kā noteikts 16. un 17. pantā, ievērojot visus ierobežojumus, ko nosaka valstu tiesību akti, sniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm palīdzību bez iepriekšēja pieprasījuma.

16. pants

Uzraudzība

Ja tas palīdz aizkavēt vai atklāt pārkāpumus citā dalībvalstī vai saukt pie atbildības par tiem, katras dalībvalsts kompetentās iestādes:

- a) pēc iespējas veic vai organizē īpašu uzraudzību, kas raksturota 11. pantā;
- b) nosūta pārējo ieinteresēto dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu to rīcībā esošu informāciju, jo īpaši ziņojumus un citus dokumentus vai šo dokumentu apstiprinātas kopijas vai izrakstus attiecībā uz darbībām, kas ir saistītas ar plānotu vai izdarītu pārkāpumu.

17. pants

Spontāna informācija

Katras dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt nosūta pārējo ieinteresēto dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu būtisko

informāciju par plānotiem vai izdarītiem pārkāpumiem, jo īpaši informāciju par precēm, kas ir ar tiem saistītas, un šādu pārkāpumu izdarīšanas jauniem paņēmieniem un līdzekļiem.

18. pants

Izmantošana par pierādījumu

Novērošanas ziņojumus un informāciju, ko ieguvuši vienas dalībvalsts darbinieki un kas nosūtīta citai dalībvalstij, sniedzot spontāno palīdzību, kas paredzēta 15.–17. pantā, kompetentās iestādes dalībvalstī, kura saņem šo informāciju, saskaņā ar valsts tiesību aktiem var izmantot par pierādījumu.

IV SADAĻA

ĪPAŠAS SADARBĪBAS FORMAS

19. pants

Principi

1. Muitas pārvaldes iesaistās pārrobežu sadarbībā saskaņā ar šo sadaļu. Tās viena otrai sniedz nepieciešamo palīdzību personāla un organizācijas ziņā. Sadarbības pieprasījumu forma parasti saskan ar palīdzības pieprasījumu formu saskaņā ar 9. pantu. Īpašos gadījumos, kas minēti šajā sadaļā, pieprasītājas iestādes darbinieki ar pieprasījuma saņēmējas iestādes atļauju var iesaistīties darbībās pieprasījuma saņēmējas valsts teritorijā.

Par pārrobežu darbību koordināciju atbild galvenās koordinējošās struktūrvienības saskaņā ar 5. pantu.

2. Pārrobežu sadarbība 1. punkta nozīmē ar nolūku aizkavēt un izmeklēt pārkāpumus un saukt pie atbildības par tiem ir atļauta šādos gadījumos:

- a) narkotisko un psihotropo vielu, ieroču, munīcijas, sprādzienbīstamu vielu, kultūras preču nelikumīga tirdzniecība, bīstamo un toksisko atkritumu nelikumīgi pārvadājumi, atomieroču, bioloģisko un/vai ķīmisko ieroču ražošanai domāta kodolmateriāla vai materiālu vai iekārtu (aizliegto preču) nelikumīga tirdzniecība;
- b) Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību I un II tabulā uzskaitīto vielu tirdzniecība un tādu vielu tirdzniecība, kuras domātas narkotiku (prekursoru) nelikumīgai ražošanai;
- c) ar nodokli apliekamu preču nelikumīga pārrobežu tirdzniecība ar nolūku izvairīties no nodokļu maksāšanas vai iegūt neatļautus valsts maksājumus sakarā ar preču ieviešanu vai izvešanu, kad tirdzniecības apjoms un saistītais risks attiecībā uz

nodokļiem un subsīdijām ir tāds, ka Eiropas Kopienu vai dalībvalstu budžeta varbūtējie finansiālie zaudējumi ir nozīmīgi;

d) cita veida preču tirdzniecība, ko aizliedz Kopienas vai valsts noteikumi.

3. Pieprasījuma saņēmējai iestādei nav pienākuma iesaistīties atsevišķās šajā sadaļā minētās sadarbības formās, ja prasītais izmeklēšanas veids nav atļauts vai paredzēts saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem. Tādā gadījumā pieprasījuma iesniedzēja iestāde ir tiesīga tāda paša iemesla dēļ atteikties no attiecīgas pārrobežu sadarbības pretējā gadījumā, kad to lūdz pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestāde.

4. Ja tas paredzēts dalībvalstu tiesību aktos, dalības iestādes griežas savās tiesu iestādēs plānotās izmeklēšanas apstiprināšanai. Ja kompetentās tiesu iestādes apstiprinājumu sniedz tikai tad, ja ir ievēroti daži nosacījumi un prasības, dalības iestādes gādā, lai tiktu ievēroti minētie nosacījumi un prasības izmeklēšanā.

5. Kad kādas dalībvalsts darbinieki saskaņā ar šo sadaļu iesaistās darbībā citas dalībvalsts teritorijā un ar savām darbībām rada zaudējumu, dalībvalsts, kuras teritorijā radīts zaudējums, saskaņā ar saviem likumiem atlīdzina zaudējumu tāpat, kā tā to atlīdzinātu, ja zaudējumu būtu radījuši tās darbinieki. Dalībvalsts, kuras darbinieki radījuši zaudējumu, atmaksā minētajai dalībvalstij summas, ko tā samaksājusi cietušajiem un citām tiesīgām personām vai iestādēm.

6. Neskarot tiesības pret trešajām personām, neatkarīgi no pienākuma atlīdzināt zaudējumus saskaņā ar 5. punkta otro teikumu dalībvalsts gadījumos, kas paredzēti 5. punkta pirmajā teikumā, atturas no atlīdzinājuma pieprasīšanas par zaudējumu, ko tā cietusi no citas dalībvalsts.

7. Informāciju, ko darbinieki ieguvuši pārrobežu sadarbībā, kas paredzēta 20.–24. pantā, informācijas saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar valsts likumiem, ievērojot īpašus nosacījumus, kurus noteikušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kur iegūta šī informācija, var izmantot par pierādījumu.

8. Sakarā ar pārkāpumiem, kas, veicot 20.–24. pantā paredzētās darbības, izdarīti pret darbiniekiem, kuri atrodas komandējumā

citas dalībvalsts teritorijā, vai ko izdarījuši šie darbinieki, viņiem piemēro tos pašus noteikumus, kādus piemēro minētās valsts darbiniekiem.

20. pants

Tūlītēja pakalpojuma

1. Kādas dalībvalsts muitas pārvaldes darbiniekiem, kas savā valstī vajā personu, kura novērota izdarām vienu no 19. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem, kas varētu būt pamats izdošanai, vai piedalāmies šāda pārkāpuma izdarīšanā, ir atļauts turpināt vajāšanu citas dalībvalsts teritorijā bez iepriekšējas atļaujas, ja, ņemot vērā īpašu apstākļu steidzamību, nav iespējas informēt šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes pirms iebraukšanas minētajā teritorijā vai ja šīs iestādes nav spējušas laikus sasniegt notikuma vietu, lai veiktu vajāšanu.

Ne vēlāk par brīdi, kad darbinieki, kas veic vajāšanu, šķērso robežu, viņi sazinās ar kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kuras teritorijā vajāšana ir jāveic. Vajāšanu pārtrauc, tiklīdz dalībvalsts, kuras teritorijā notiek vajāšana, to pieprasa. Pēc pieprasījuma, ko iesniedz darbinieki, kuri veic vajāšanu, minētās dalībvalsts kompetentās iestādes pārbauda vajāto personu ar nolūku noskaidrot viņas personību vai viņu aizturēt. Dalībvalstis informē to attiecīgo darbinieku, kuri veic vajāšanu, deponētāriju, uz kuriem attiecas šis noteikums; deponētārijs informē pārējās dalībvalstis.

2. Vajāšanu veic saskaņā ar šādām procedūrām, kas definētas 6. punktā paredzētajā deklarācijā:

a) darbiniekiem, kas veic vajāšanu, nav aizturēšanas tiesību;

b) tomēr, ja nav iesniegts pieprasījums izbeigt vajāšanu un kompetentās iestādes dalībvalstī, kuras teritorijā vajāšana norisinās, nespēj pietiekami ātri iejaukties, vajāšanā iesaistītie darbinieki drīkst aizkavēt vajāto personu līdz brīdim, kad attiecīgās dalībvalsts darbinieki, kuri nekavējoties par to informējami, spēj noskaidrot viņas personību un viņu aizturēt.

3. Vajāšanu izdara, ievērojot 1. un 2. punktu, vienā no šādiem veidiem, kas noteikti 6. punktā paredzētajā deklarācijā:

a) deklarācijā paredzamajā apgabalā vai laikā no robežas šķērsošanas brīža;

b) bez ierobežojumiem telpā vai laikā.

4. Vajāšanu var veikt ar šādiem vispārīgiem nosacījumiem:

a) darbinieki, kas veic vajāšanu, ievēro šā panta noteikumus un tās dalībvalsts likumus, kuras teritorijā viņi darbojas; viņi pakļaujas minētās dalībvalsts kompetento iestāžu norādījumiem;

b) kad vajāšana noris jūrā, tajā, ja tā aptver starptautiskos ūdeņus vai ekskluzīvu ekonomisku zonu, ievēro starptautiskās jūras tiesības, kas ietvertas Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā, bet, ja tā noris citas dalībvalsts teritorijā, – šā panta noteikumus;

c) aizliegts ieiet privātās mājās un vietās, kas nav pieejamas atklātibai;

d) darbinieki, kas veic vajāšanu, ir viegli identificējami vai nu pēc viņu formastērpa, vai rokas apsēja, vai pēc piederumiem, ar ko aprīkoti viņu transportlīdzekļi; aizliegts izmantot civiltērpu un neapzīmētus transportlīdzekļus bez iepriekš minētajām identifikācijas zīmēm; darbinieki, kas veic vajāšanu, vienmēr spēj pierādīt, ka viņi darbojas oficiāli;

e) darbiniekiem, kas veic vajāšanu, var būt dienesta ierocis, ja vien i) pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts nav nākusi klajā ar vispārīgu paziņojumu par to, ka tās teritorijā nekādā gadījumā nevar ievest ieročus, vai ii) pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts nav īpaši pieņēmusi pretēju lēmumu. Kad citas dalībvalsts darbiniekiem ir atļauts nēsāt savus dienesta ieročus, tos var izmantot vienīgi likumīgas pašaizsardzības nolūkā;

f) kad vajātā persona ir aizturēta tā, kā paredzēts 2. punkta b) apakšpunktā, lai nodotu šo personu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā veikta vajāšana, šai personai var veikt vienīgi drošības pārmeklēšanu; roku dzelžus var izmantot vienīgi, kamēr izdara šīs personas pārvietošanu; priekšmetus, ko atrod pie vajātās personas, var konfiscēt;

g) pēc katras no 1., 2. un 3. punktā minētajām darbībām darbinieki, kas veic vajāšanu, paši ierodas tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, kuras teritorijā viņi darbojušies, un ziņo par savu uzdevumu; pēc minēto iestāžu pieprasījuma viņiem jāpaliek šo iestāžu rīcībā, kamēr pienācīgi tiek noskaidroti viņu darbības apstākļi; šis nosacījums ir spēkā pat tad, ja vajāšana nav beigusies ar vajātās personas aizturēšanu;

h) tās dalībvalsts iestādes, no kuras nākuši darbinieki, kas veikuši vajāšanu, pēc pieprasījuma, ko izvirzījušas iestādes dalībvalstī, kur veikta vajāšana, palīdz izmeklēšanai pēc darbības, kurā tās piedalījās, ieskaitot tiesas procesus.

5. Personu, ko pēc 2. punktā paredzētās darbības aizturējušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras teritorijā veikta vajāšana, neatkarīgi no šīs personas pilsonības aiztur nopratināšanai. Pēc analogijas piemēro attiecīgos valsts likumu noteikumus.

Ja aizturētais nav tās dalībvalsts pilsonis, kuras teritorijā izdarīta aizturēšana, viņu atbrīvo ne vēlāk kā sešas stundas pēc aizturēšanas, neieklaujot šajā termiņā stundas laikā no pusnakts līdz 9 priekšpusdienā, ja vien minētās dalībvalsts kompetentās iestādes attiecībā uz šo personu nav iepriekš saņēmušas pagaidu aizturēšanas pieprasījumu ar nolūku izdarīt jebkāda veida izdošanu.

6. Šīs konvencijas parakstīšanas brīdī katra dalībvalsts nāk klajā ar deklarāciju, kurā tā saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu definē procedūras, pēc kurām īstenojama vajāšana tās teritorijā.

Dalībvalstis jebkurā laikā var aizstāt šo deklarāciju ar citu deklarāciju, ja vien pēdējā neierobežo sākotnējās deklarācijas darbības jomu.

Ar katru deklarāciju nāk klajā pēc apspriedēm ar katru no ieinteresētajām dalībvalstīm ar nolūku panākt līdzvērtīgu režīmu minētajās valstīs.

7. Dalībvalstis divpusēji var paplašināt 1. punkta darbības jomu un pieņemt papildu noteikumus šā panta īstenošanai.

8. Brīdī, kad dalībvalsts deponē savu šīs konvencijas pieņemšanas aktu, tā var deklarēt, ka ir brīva no saistībām saskaņā ar šā panta noteikumiem vai daļu no tiem. Šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā.

21. pants

Novērošana citas valsts teritorijā

1. Vienas dalībvalsts muitas pārvaldes darbiniekiem, kas savā valstī novēro personas, attiecībā uz kurām ir nopietni pamatotas aizdomas, ka šīs personas ir iesaistītas kādā no 19. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem, ir atļauts turpināt novērošanu citas

dalībvalsts teritorijā, kad iepriekš minētā valsts ir atļāvusi pārrobežu novērošanu, atbildot uz iepriekš iesniegtu palīdzības pieprasījumu. Šo atļauju var sniegt ar nosacījumiem.

Dalībvalstis informē attiecīgo darbinieku deponitāriju, uz kuriem attiecas šis noteikums; deponitārijs informē pārējās dalībvalstis.

Pēc pieprasījuma novērošanu uztic tās dalībvalsts darbiniekiem, kuras teritorijā to veic.

Pirmajā daļā minēto pieprasījumu nosūta iestādei, ko izrauga katra dalībvalsts, kura pilnvarota piešķirt pieprasīto atļauju vai nodot pieprasījumu citai iestādei.

Dalībvalstis informē tās iestādes deponitāriju, kas izraudzīta šim nolūkam; deponitārijs informē pārējās dalībvalstis.

2. Kad īpaši steidzamu iemeslu dēļ nevar pieprasīt otras dalībvalsts iepriekšēju atļauju, darbiniekiem, kas veic novērošanu, atļauts citas dalībvalsts teritorijā turpināt novērot personas, par kurām ir nopietni pamatotas aizdomas, ka tās ir iesaistītas kādā no 19. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem, ja vien ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) veicot novērošanu, par robežas šķērsošanu tūlīt informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras teritorijā jāturpina novērošana;
- b) tūlīt tiek iesniegts saskaņā ar 1. punktu iesniedzamais pieprasījums, kurā īsumā paskaidro, kāpēc robeža šķērsota bez iepriekšējas atļaujas.

Novērošanu izbeidz, tiklīdz dalībvalsts, kuras teritorijā tā tiek veikta, saņēmusi a) punktā minēto paziņojumu vai b) punktā minēto pieprasījumu, to pieprasa vai, gadījumā, kad atļauja nav saņemta, piecas stundas pēc robežas šķērsošanas.

3. Novērošanu, kas minēta 1. un 2. punktā, veic vienīgi saskaņā ar šādiem vispārīgiem nosacījumiem:

- a) darbinieki, kas veic novērošanu, ievēro šā panta noteikumus un tās dalībvalsts likumus, kuras teritorijā viņi darbojas; viņi pakļaujas minētās dalībvalsts kompetento iestāžu norādījumiem;

b) izņemot 2. punktā paredzētos gadījumus, šiem darbiniekiem novērošanas laikā ir līdzīgs dokuments, kas apliecina, ka atļauja ir piešķirta;

c) darbinieki, kas veic novērošanu, vienmēr spēj sniegt pierādījumu tam, ka viņi darbojas oficiāli;

d) darbiniekiem, kas veic novērošanu, var būt viņu dienesta ieročis, ja vien i) pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts nav nākusi klajā ar vispārīgu paziņojumu par to, ka tās teritorijā nekādā gadījumā nevar ievest ieročus, vai ii) pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts nav īpaši pieņēmusi pretēju lēmumu. Kad citas dalībvalsts darbiniekiem ir atļauts nēsāt savus dienesta ieročus, tos var izmantot vienīgi likumīgas paš aizsardzības nolūkā;

e) aizliegts ieiet privātās mājās un vietās, kas nav pieejamas atklātībai;

f) darbinieki, kas veic novērošanu, novērojamo personu nevar ne nopratināt, ne aizturēt;

g) par visām darbībām jāziņo tās dalībvalsts iestādēm, kuras teritorijā tās veic; darbiniekus, kas veic novērošanu, var uzaicināt ierasties personiski;

h) tās dalībvalsts iestādes, no kuras nākuši darbinieki, kas veikuši novērošanu, pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kur veikta novērošana, palīdz izmeklēšanai pēc darbības, kurā tās piedalījās, ieskaitot tiesas procesus.

4. Dalībvalstis divpusēji var paplašināt šā panta darbības jomu un pieņemt papildu noteikumus šā panta īstenošanai.

5. Brīdī, kad dalībvalsts deponē savu šīs konvencijas pieņemšanas aktu, tā var deklarēt, ka ir brīva no saistībām saskaņā ar šā panta noteikumiem vai daļu no tiem. Šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā.

22. pants

Kontrolēta piegāde

1. Katra dalībvalsts apņemas nodrošināt pārbaudāmu piegāžu atļaušanu tās teritorijā pēc citas dalībvalsts pieprasījuma, veicot tādu nodarījumu kriminālizmeklēšanu, kuru dēļ var piemērot izdošanu.

2. Lēmumu veikt kontrolētas piegādes katrā atsevišķā gadījumā pieņem pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes, pienācīgi ņemot vērā minētās valsts likumus.

3. Pārbaudāmas piegādes veic saskaņā ar pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts procedūrām. Tiesības veikt un vadīt darbības ir minētās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Lai novērstu to, ka novērošana tiek pārtraukta, pieprasījuma saņēmēja iestāde pārņem piegādes kontroli, kad preces šķērso robežu vai kādā iepriekš norunātā kontroles pārņemšanas vietā. Visu atlikušo ceļojuma laiku tā gādā, lai preces pastāvīgi tiktu novērotas tā, ka jebkurā brīdī tai ir iespēja aizturēt vainīgos un konfiscēt preces.

4. Sūtījumus, kuru kontrolēta piegāde ir norunāta, var apturēt un var atļaut turpināt to piegādi, sūtījumu sākotnējo saturu pilnīgi vai daļēji atstājot neskartu vai aizvācot, vai aizstājot.

23. pants

Slēpta izmeklēšana

1. Pēc pieprasītājas iestādes pieprasījuma saņēmēja iestāde var atļaut pieprasītājas dalībvalsts muitas pārvaldes darbiniekiem vai šādas pārvaldes pilnvarotiem darbiniekiem, kas darbojas nepatiesas personības aizsegā (slepenie izmeklētāji), darboties pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts teritorijā. Pieprasītāja iestāde izdara šādu pieprasījumu vienīgi tad, ja, neizmantojot ierosinātos izmeklēšanas pasākumus, būtu ārkārtīgi grūti izskaidrot faktus. Šiem darbiniekiem ir atļauts, veicot savas darbības, vākt informāciju un sazināties ar personām, kuras izmeklē, un citām saistītajām personām.

2. Pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī slepenās izmeklēšanas laiks ir ierobežots. Izmeklēšanu sagatavo un uzrauga, cieši sadarbojoties attiecīgajām iestādēm pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī un pieprasītājā dalībvalstī.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde saskaņā ar savas valsts likumiem paredz nosacījumus, ar kādiem ir atļauta slepena izmeklēšana, kā arī nosacījumus, ar kādiem to veic. Ja, veicot slepenu izmeklēšanu, tiek iegūta informācija par kādu pārkāpumu, kas

nav tas, uz ko attiecas sākotnējais pieprasījums, tad nosacījumus, ar kādiem var izmantot šādu informāciju, saskaņā ar savas valsts likumiem arī paredz pieprasījuma saņēmēja iestāde.

4. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nodrošina vajadzīgos cilvēkresursus un tehnisko nodrošinājumu. Tā veic pasākumus, lai aizsargātu 1. punktā minētos darbiniekus, kamēr viņi darbojas pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

5. Deponējot savu šīs konvencijas pieņemšanas aktu, dalībvalsts var deklarēt, ka ir brīva no saistībām saskaņā ar šā panta noteikumiem vai daļu no tiem. Šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā.

24. pants

Vienotas īpašas izmeklēšanas vienības

1. Vairāku dalībvalstu iestādes, savstarpēji vienojoties, var izveidot vienotu īpašas izmeklēšanas vienību ar bāzi kādā dalībvalstī un attiecīgu specialitāšu darbiniekiem.

Vienotajai īpašas izmeklēšanas vienībai ir šādi uzdevumi:

— veikt īpašu pārkāpumu grūtu un sarežģītu izmeklēšanu, kas prasa vienlaicīgu saskaņotu darbību attiecīgajās dalībvalstīs,

— koordinēt kopīgas darbības, lai novērstu un atklātu īpašu veidu pārkāpumus un iegūtu informāciju par iesaistītajām personām, viņu partneriem un izmantotajām metodēm.

2. Vienotās īpašas izmeklēšanas vienības darbojas saskaņā ar šādiem vispārīgiem nosacījumiem:

a) tās izveido tikai ar īpašu nolūku un uz laiku;

b) vienību vada darbinieks no dalībvalsts, kurā tiek veiktas vienības darbības;

c) uz vienības darbiniekiem attiecas tās dalībvalsts likumi, kurā vienība darbojas;

d) dalībvalsts, kurā darbojas vienība, veic tādus organizatoriskus pasākumus, kādi ir vajadzīgi, lai vienība varētu darboties.

3. Dalība vienībā nedod darbiniekiem nekādas izmeklēšanas tiesības citas dalībvalsts teritorijā.

V SADAĻA

DATU AIZSARDZĪBA

25. pants

Datu aizsardzība datu apmaiņā

1. Apmainoties ar informāciju, muitas pārvaldes katrā atsevišķā gadījumā ņem vērā personas datu aizsardzības prasības. Tās ievēro attiecīgos noteikumus Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par indivīdu aizsardzību sakarā ar personas datu automātisku apstrādi. Datu aizsardzībai dalībvalsts saskaņā ar 2. punktu var paredzēt nosacījumus attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic cita dalībvalsts, kurai šādus personas datus var nosūtīt.

2. Neskarot noteikumus Konvencijā par informācijas tehnoloģijas izmantošanu muitas vajadzībām, personas datiem, ko nosūta saskaņā ar šīs konvencijas piemērošanu, piemēro šādus noteikumus:

a) personas datu apstrāde, ko veic datu saņēmēja iestāde, ir atļauta vienīgi 1. panta 1. punktā minētajā nolūkā. Minētā iestāde var nosūtīt tos bez iepriekšējas datu nosūtītājas valsts piekrišanas savām muitas pārvaldēm, izmeklēšanas iestādēm un savām tiesu iestādēm, lai tās spētu saukt pie atbildības un sodīt par pārkāpumiem 4. panta 3. punkta nozīmē. Visos citos datu pārraides gadījumos ir vajadzīga datu piegādātājas valsts piekrišana;

b) datu nosūtītājas valsts iestāde gādā, lai tie būtu precīzi un atjaunināti. Ja izrādās, ka nosūtīti neprecīzi dati vai dati, kurus nav bijis jānosūta, vai ka likumīgi nosūtīti dati saskaņā ar datu nosūtītājas valsts likumiem vēlāk jāizdzēš, par to tūlīt jāinformē datu saņēmēja iestāde. Tai ir jāizlabo šādi dati vai jāuzdod tos izdzēst. Ja datu saņēmējai iestādei ir iemesls domāt, ka nosūtītie dati ir neprecīzi vai ka tie būtu jāizdzēš, tā informē datu nosūtītāju dalībvalsti;

c) gadījumos, kad izpaustie dati saskaņā ar to sniedzējas dalībvalsts likumu ir dzēšami vai grozāmi, attiecīgajām personām jābūt faktiskām tiesībām datus izlabot;

d) attiecīgās iestādes reģistrē faktu, ka saskaņā ar informācijas apmaiņu nosūtīti vai saņemti dati;

e) datu nosūtītāja iestāde un saņēmēja iestāde pēc attiecīgās personas pieprasījuma informē minēto personu par nosūtītajiem personas datiem un to, kā tos paredzēts izmantot. Informācija nav jāsniedz, ja, jautājumu apsverot, konstatēts, ka sabiedrības ieinteresētība nesniegt informāciju ir nozīmīgāka par personas ieinteresētību to saņemt. Turklāt attiecīgās personas tiesības saņemt informāciju par nosūtītajiem personas datiem nosaka saskaņā ar tās dalībvalsts normatīviem un procedūrām, kuras teritorijā šī informācija prasīta. Pirms tiek pieņemts kāds lēmums par informācijas sniegšanu, datu nosūtītājai iestādei dod iespēju paziņot savu nostāju;

f) saskaņā ar saviem normatīviem un procedūrām dalībvalstis ir atbildīgas par kaitējumu, kas nodarīts kādai personai sakarā ar attiecīgajā dalībvalstī nosūtīto datu apstrādi. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad kaitējums nodarīts sakarā ar to, ka nosūtīti neprecīzi dati vai nosūtītāja iestāde nosūtījusi datus, pārkāpjot Konvenciju;

g) nosūtītos datus glabā tādu laiku, kas nepārsniedz laiku, kas ir vajadzīgs nolūkiem, kam tie nosūtīti. Attiecīgā dalībvalsts piemērotā brīdī pārbauda vajadzību tos saglabāt;

h) jebkurā gadījumā datiem piemēro vismaz tādu pašu aizsardzību, kāda datu saņēmējā dalībvalstī ir paredzēta līdzīgiem datiem;

i) katra dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus, lai, piemērojot efektīvu pārraudzību, nodrošinātu atbilstību šim pantam. Pārraudzības uzdevumu katra dalībvalsts var uzticēt valsts uzraudzības iestādei, kas minēta 17. pantā Konvencijā par informācijas tehnoloģijas izmantošanu muitas iestāžu vajadzībām.

3. Šā panta nolūkiem "personas datu apstrādi" saprot saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par indivīdu aizsardzību sakarā ar personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ 2. panta b) punktā.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

VI SADAĻA

KONVENCIJAS INTERPRETĒŠANA

26. pants

Tiesa

1. Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē ir lemt par visiem strīdiem starp dalībvalstīm attiecībā uz šīs konvencijas interpretāciju vai piemērošanu, ja Padome šādu strīdu nevar atrisināt sešos mēnešos no dienas, kad kāda no strīdā iesaistītajām pusēm par to ziņojusi Padomei.

2. Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē ir lemt par visiem strīdiem starp dalībvalstīm un Komisiju attiecībā uz šīs konvencijas interpretāciju vai piemērošanu, ja šādu strīdu nevar atrisināt sarunās. Sakarā ar šādu strīdu var griezties tiesā sešus mēnešus no dienas, kad viena no strīdā iesaistītajām pusēm paziņojusi otrai par šāda strīda pastāvēšanu.

3. Tiesas piekritībā, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti 4.–7. punktā, ir sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecībā uz šīs konvencijas interpretāciju.

4. Nākot klajā ar deklarāciju šīs konvencijas parakstīšanas laikā vai vēlāk, jebkura dalībvalsts var atzīt Eiropas Kopienu Tiesas kompetenci sniegt prejudiciālus nolēmumus par šīs konvencijas interpretāciju, kas precizēti 5. punkta a) vai b) apakšpunktā.

5. Dalībvalstij, kas nāk klajā ar deklarāciju saskaņā ar 4. punktu, jānorāda, ka:

- a) jebkura šīs valsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar tās tiesību sistēmu nevar pārsūdzēt, var lūgt Eiropas Kopienu Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par jautājumu, kas radies sakarā ar kādu lietu, kuru tā izskata un kura attiecas uz šīs konvencijas interpretāciju, ja šī tiesa uzskata, ka lēmums attiecīgajā jautājumā vajadzīgs, lai tā varētu taisīt spriedumu; vai
- b) jebkura šīs valsts tiesa var lūgt Eiropas Kopienu Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par jautājumu, kas radies sakarā ar kādu lietu, kuru tā izskata un kura attiecas uz šīs konvencijas interpretāciju, ja šī tiesa uzskata, ka lēmums attiecīgā jautājumā vajadzīgs, lai tā varētu taisīt spriedumu.

6. Piemēro Eiropas Kopienu Tiesas statūtus un procesa noteikumus.

7. Jebkura dalībvalsts neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav nākusi klajā ar deklarāciju saskaņā ar 4. punktu, ir tiesīga iesniegt Tiesai lietas izklāstu vai rakstveida apsvērumus par lietām, ko izskata atbilstīgi 5. punktam.

8. Tiesas piekritībā nav pārbaudīt, vai darbības, ko saskaņā ar konvenciju veikušas kompetentas tiesībaizsardzības iestādes, ir likumīgas un proporcionālas, ne arī spriest par to, kā dalībvalstis izmanto tām nodoto kompetenci likumības un kārtības uzturēšanai un iekšējās drošības aizsardzībai.

VII SADAĻA

IZPILDE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

27. pants

Konfidencialitāte

Katrā īpašā informācijas apmaiņas gadījumā muitas pārvaldes ņem vērā izmeklēšanas slepenības prasības. Šajā nolūkā dalībvalsts drīkst paredzēt nosacījumus informācijas izmantošanai citā dalībvalstī, kurai minētā informācija var būt nosūtīta.

28. pants

Izņēmumi pienākumam sniegt palīdzību

1. Šī konvencija neuzliek dalībvalstu iestādēm pienākumu sniegt savstarpēju palīdzību, ja šāda palīdzība varētu kaitēt sabiedriskajai kārtībai vai citām būtiskām attiecīgās valsts interesēm, jo īpaši datu aizsardzības jomā, vai ja prasītās darbības apjoms, jo īpaši IV sadaļā paredzēto īpašo sadarbības formu kontekstā, acīmredzami neatbilst tam, cik nopietns ir domātais pārkāpums. Šādos gadījumos palīdzību var pilnīgi vai daļēji atteikt vai to sniegt tikai tad, ja ir ievēroti daži nosacījumi.

2. Jāpamato jebkurš atteikums sniegt palīdzību.

29. pants

Izdevumi

1. Dalībvalstis parasti atceļ visas prasības atmaksāt izmaksas sakarā ar šīs konvencijas īstenošanu, izņemot izdevumus, kas saistīti ar atalgojumu, kurš samaksāts ekspertiem.

2. Ja izdevumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu pieprasījumu, ir lieli un ārkārtīgi, iesaistītās muitas pārvaldes apspriežas, lai paredzētu noteikumus un nosacījumus, ar kādiem izpilda pieprasījumu, kā arī to, kā sedzamas izmaksas.

30. pants

Atrunas

1. Izņemot atrunas 20. panta 8. punktā, 21. panta 5. punktā un 23. panta 5. punktā, uz šo konvenciju neattiecas nekādas atrunas.

2. Dalībvalstis, kas jau noslēgušas savstarpējus līgumus attiecībā uz jautājumiem, kurus regulē šīs konvencijas IV sadaļa, atrunas saskaņā ar 1. punktu var izdarīt tikai tiktāl, cik šādas atrunas neietekmē to saistības saskaņā ar šiem līgumiem.

3. Tādējādi šī konvencija sakarā ar to dalībvalstu savstarpējām attiecībām, kam ir saistības, kuras izriet no noteikumiem 1990. gada 19. jūnija Konvencijā un 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumā par pakāpenisku kontroles atcelšanu uz kopīgajām robežām, neiespaido minētās dalībvalstu saistības.

31. pants

Teritoriālā piemērošana

1. Šo konvenciju piemēro dalībvalstu teritorijām, kas minētas 3. panta 1. punktā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽¹⁾, kura grozīta ar Aktu par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības izveides pamatā⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 1.1.1995., 181. lpp.

19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97⁽³⁾, ieskaitot – Vācijas Federatīvajā Republikā – Helgolandes salu un Bīzingenes teritoriju (saskaņā ar savstarpējo līgumu, ko 1964. gada 23. novembrī noslēdza Vācijas Federatīvā Republika un Šveices Konfederācija par Bīzingenes kopienas iekļaušanu Šveices Konfederācijas muitas teritorijā, vai tā pašreizējo variantu) un – Itālijas Republikā – Liviņjo un *Kampione d'Italias* administratīvos rajonus, kā arī dalībvalstu teritoriālos ūdeņus, iekšzemes jūras ūdeņus un gaisa telpu.

2. Padome ar vienprātīgu lēmumu saskaņā ar VI sadaļā Līgumā par Eiropas Savienību noteikto procedūru var pielāgot 1. punktu atbilstīgi grozījumiem, kas izdarīti tur minēto Kopienas likumu noteikumos.

32. pants

Stāšanās spēkā

1. Šo konvenciju pieņem dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

2. Dalībvalstis ziņo deponitāram par to konstitucionālo noteikumu izpildi, kas nepieciešami šīs konvencijas pieņemšanai.

3. Šī konvencija stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad ar 2. punktā minēto paziņojumu ir nākusi klajā pēdējā valsts, kas bijusi Eiropas Savienības dalībvalsts brīdī, kad Padome pieņēma lēmumu par šīs konvencijas izstrādi.

4. Līdz šīs konvencijas spēkā stāšanās brīdim katra dalībvalsts, sniedzot 2. punktā minēto paziņojumu, vai vēlākā brīdī drīkst deklarēt, ka saistībā ar to šo konvenciju, izņemot 23. pantu, piemēro tās attiecībām ar dalībvalstīm, kuras nākušas klajā ar tādu pašu deklarāciju. Šādas deklarācijas stājas spēkā 90 dienas pēc deponēšanas.

5. Šī konvencija attiecas tikai uz pieprasījumiem, kas iesniegti pēc dienas, kad tā stājas spēkā, vai tiek piemērota starp pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti un pieprasītāju dalībvalsti.

6. Šīs konvencijas spēkā stāšanās dienā tiek atcelta 1967. gada 7. septembra Konvencija par savstarpēju palīdzību, ko cita citai sniedz muitas pārvaldes.

⁽³⁾ OV L 17, 21.1.1997., 2. lpp.

*33. pants***Pievienošanās**

1. Šai konvencijai var pievienoties jebkura valsts, kas kļuvusi par Eiropas Savienības dalībvalsti.
2. Šīs konvencijas tekstam, ko sagatavojuši Eiropas Savienības Padome, tās valsts valodā, kura pievienojas, jābūt autentiskam.
3. Pievienošanās dokumentus nodod glabāšanā deponētājam.
4. Šī konvencija stājas spēkā attiecībā uz jebkuru tai pievienojušos valsti deviņdesmit dienas pēc datuma, kad deponēts pievienošanās akts, vai konvencijas spēkā stāšanās datumā, ja tā vēl nav stājusies spēkā tad, kad pagājušas šīs deviņdesmit dienas.
5. Ja šī konvencija nav stājusies spēkā pievienošanās akta deponēšanas brīdī, pievienojušās valstis piemēro 32. panta 4. punktu.

*34. pants***Grozīšana**

1. Šīs konvencijas grozījumus var ierosināt jebkura dalībvalsts, kas ir Augstā līgumslēdzēja puse. Grozījumu priekšlikumi iesniedzami deponētājam, kurš tos nodod tālāk Padomei un Komisijai.

2. Neskarot 31. panta 2. punktu, šīs konvencijas grozījumus pieņem Padome, kas tos iesaka dalībvalstīm pieņemt saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

3. Saskaņā ar 2. punktu pieņemtie grozījumi stājas spēkā saskaņā ar 32. panta 3. punktu.

*35. pants***Glabāšana**

1. Šo konvenciju nodod Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretāra glabāšanā.

2. Depozitārs publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī ziņas par dokumentu pieņemšanas un pievienošanās gaitu, īstenojumu, deklarācijām un atrunām, kā arī jebkurus citus paziņojumus saistībā ar šo konvenciju.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια εννήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα· κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú lá déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantentoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundra nittoniosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

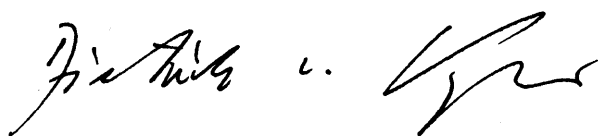
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

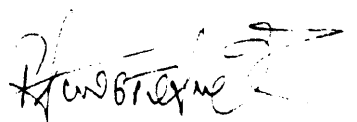
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

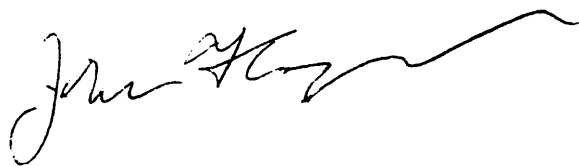

Pour le gouvernement de la République française

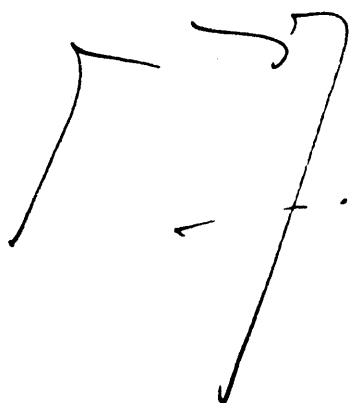
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

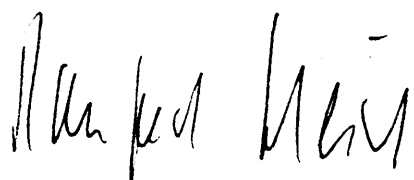
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

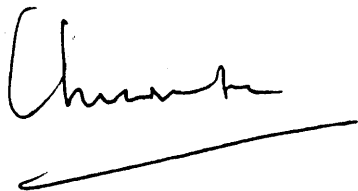
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

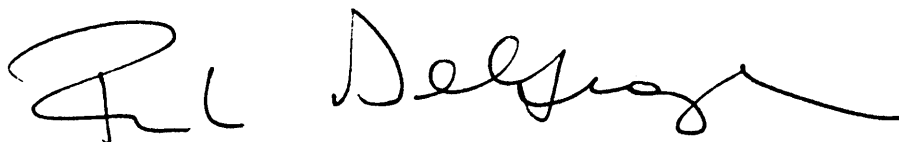
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

PIELIKUMS

DEKLARĀCIJAS, KAS JĀPIEVĪENO KONVENCIJAI UN JĀPUBLICĒ OFICIĀLAJĀ VĒSTNESĪ

1. *Attiecībā uz 1. panta 1. punktu un 28. pantu*

Attiecībā uz izņēmumiem no pienākuma sniegt palīdzību saskaņā ar Konvencijas 28. pantu Itālija paziņo, ka savstarpējās palīdzības lūgumu izpilde, pamatojoties uz Konvenciju, sakarā ar pārkāpumiem, kuri pēc Itālijas likumiem nav valsts vai Kopienas muitas noteikumu pārkāpumi, var tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar kompetences sadalījumu starp pašmāju varas iestādēm noziegumu profilaksē un izmeklēšanā, kaitēt sabiedriskajai kārtībai vai citām būtiskām valsts interesēm.

2. *Attiecībā uz 1. panta 2. punktu un 3. panta 2. punktu*

Dānija un Somija paziņo, ka terminu "tiesu iestādes" vai "tiesu iestāde" 1. panta 2. punktā un 3. panta 2. punktā tās atbilstīgi savām deklarācijām interpretē saskaņā ar Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītās Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 24. pantu.

3. *Attiecībā uz 4. panta 3. punkta otro ievilkumu*

Dānija paziņo, ka, ciktāl tas attiecas uz to, 4. panta 3. punkta otro ievilkumu piemēro ne tikai darbībām, ar kurām persona palīdz cilvēku grupai, kas darbojas, lai sasniegtu kopīgu mērķi, izdarīt vienu vai vairākus attiecīgos pārkāpumus, bet arī gadījumos, kad attiecīgā persona faktiski nepiedalās konkrētā(-o) nozieguma(-u) pastrādāšanā; šādas dalības pamatā jābūt zināšanām par grupas mērķi un vispārējām noziedzīgām darbībām vai zināšanām par grupas nolūku izdarīt konkrētu(-us) noziegumu(-us).

4. *Attiecībā uz 4. panta 3. punkta trešo ievilkumu*

Dānija paziņo, ka, ciktāl tas attiecas uz to, 4. panta 3. punkta trešo ievilkumu piemēro tikai attiecīgajiem noziegumiem, ar kuriem saistīta zagtu preču pieņemšana visos gadījumos ir sodāma atbilstīgi Dānijas likumiem, ieskaitot Dānijas Kriminālkodeksa 191.a sadaļu par zagtu narkotiku pieņemšanu un Kriminālkodeksa 284. sadaļu par kontrabandu īpaši lielos apmēros.

5. *Attiecībā uz 6. panta 4. punktu*

Dānija, Somija un Zviedrija paziņo, ka sadarbības koordinatori, kas minēti 6. panta 4. punktā, var pārstāvēt arī Norvēģijas un Islandes intereses vai otrādi. No 1982. gada piecas ziemeļu valstis piemēro kārtību, ka sadarbības koordinators, kuru norīkojusi viena no iesaistītajām valstīm, pārstāv arī pārējās ziemeļu valstis. Šī kārtība tika ieviesta ar nolūku stiprināt cīņu pret narkotiku tirdzniecību un ierobežot atsevišķu valstu izmaksas, kas saistītas ar sadarbības koordinatoru norīkošanu. Dānija, Somija un Zviedrija piešķir lielu nozīmi tam, lai arī turpmāk tiktu piemērota šī kārtība, kas darbojas labi.

6. *Attiecībā uz 20. panta 8. punktu*

Dānija paziņo, ka pieņem 20. panta noteikumus ar šādiem nosacījumiem.

Tādas tūlītējas pakalpojumu izdošanās gadījumā, ko citas dalībvalsts muitas iestādes veic uz jūras vai gaisā, Dānijas teritorijā, ieskaitot Dānijas teritoriālos ūdeņus un gaisa telpu virs Dānijas teritorijas un teritoriālajiem ūdeņiem, šādu vajāšanu var veikt tikai tad, ja Dānijas kompetentās iestādes ir saņēmušas iepriekšēju paziņojumu par to.

7. *Attiecībā uz 21. panta 5. punktu*

Dānija paziņo, ka pieņem 21. panta noteikumus ar šādiem nosacījumiem.

Novērošanu citas valsts teritorijā bez iepriekšējas atļaujas var veikt tikai saskaņā ar 21. panta 2. un 3. punktu, ja ir nopietni pamatotas aizdomas, ka šīs novērotās personas ir iesaistītas kādā no 19. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem, uz ko attiecas izdošana.

8. *Attiecībā uz 25. panta 2. punkta i) apakšpunktu*

Dalībvalstis aņņemas cita citu Padomē informēt par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu i) apakšpunktā minēto saistību ievērošanu.

9. *Deklarācija saskaņā ar 26. panta 4. punktu*

Šis konvencijas parakstīšanas laikā šādas valstis paziņoja, ka tās pieņem Tiesas piekritību saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas 26. panta 5. punktā:

— Īrija saskaņā ar 26. panta 5. punkta a) apakšpunktā izklāstīto procedūru,

— Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Itālijas Republika un Austrijas Republika saskaņā ar 26. panta 5. punkta b) apakšpunktā izklāstīto procedūru.

—

DEKLARĀCIJA

Vācijas Federatīvā Republika, Itālijas Republika un Austrijas Republika patur tiesības savos likumos paredzēt noteikumu par to, ka gadījumā, ja sakarā ar kādu lietu, ko izskata valsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar valsts tiesību sistēmu nevar pārsūdzēt, radies jautājums par to, kā interpretēt šo Konvenciju par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību, minētajai tiesai šis jautājums jānodod Eiropas Kopienu Tiesai.
